

Det glade træ

Digt af William Heinesen

Musik: Jens Bjerg

Jeg hør-te en nat hvor-dan træ - et lo, det var, mens der end-nu lå ø - er af is på den

5 sor - te jord. Men træ - et lo, thi saf - ter steg af den sor - te jord, og luf - ten fyld-tes med

10 vå - rens dis. Jeg mær-ke-de godt, mit træ, at du lo, sag - te dir-red din kro-ne der-ved, og *p cresc.*

15 he-le det stren-ge stjer-ne-hvælv og he-le den fros - ne e - vig-hed — alt blev så for-un-der-ligt *f p sostenuto*

20 mildt der-ved. Din lat-ter brød ud i le-ven-de liv: det var di-ne knop-pers fød-sels-nat. — Nu er nat-ten *Tenor*

Det glade træ

26

dir-ren-de lys, in-gen stjer-ner er frem-me i nat; alt er så gyl-dent og fry-de-fuldt-lydt; nu

31

ler du i-gen og står gen-nem-trængt af nord-him-lens-glans, så det fi-ne net af å-rer i lø-vet er

36

glø-den-de rødt. Vi går om-kring i den lys-nen-de vår, vi ser dig strå-le, du gla-de træ, vi

T+B

40

ved jo, du skæ-re gro-vejs-nat, at du har lin-dring for hver en kval og fav-ner he-dest den, der må gå med

46

me-gen angst gen-nem li-vets dal og dy-best fø-ler han skal for-gå om lidt i vin-te-rens dø-de-dal!